

Έτσι μιλούσε ο Γέρος: Κοφτά για την Πατρίδα μόνον

/ [Ελλάδα 1821 - 2021](#)

Στα 1805, έχει βγάλει πρόσκληση ο Αυτοκράτωρ της Ρωσίας Αλέξανδρος να γραφτούν οι Έλληνες σε στράτευμα. Τον Αύγουστο πηγαίνει ο Κολοκοτρώνης στη Ζάκυνθο για να δει τι συμβαίνει εκεί πέρα, τι τάχα καπνό φουμάρει εκείνη η πρόσκληση.

Τον Αρχηγό τον έκαιγε η Πατρίδα, μήπως από εκείνο το τζέρτζελο έβγαινε τίποτες καλό, μήπως κατέληγαν οι Έλληνες σε στράτευμα οργανωμένο, μήπως έβγαινε και τίποτες βοήθεια κι έκανε ο Ρώσος κατά κάτω.

Βλέπει ο Κολοκοτρώνης τον Αρχηγό των Ρωσικών Στρατευμάτων. Του λέει ο Ρώσος ότι ο Αυτοκράτωρ διέταξε να γίνουν δεκτοί, όσοι Έλληνες θέλουν, για να βγουν να χτυπήσουν τον Ναπολέοντα.

Ο Κολοκοτρώνης τον άστραψε. Κι ας ήταν όποιος ήθελε, του έκοψε το λόξιγκα: «Τι έχω να κάμω με τον Ναπολέοντα;». Του λέει: «Όσον από μέρους μου, δεν μπαίνω σε τούτη τη δούλευση».

Ο Αρχηγός του στρατεύματος των Ρώσων θα πρέπει να αιφνιδιάστηκε, αν και δε γνωρίζουμε τι είπε ή πως αντέδρασε εκείνην την ώρα. Ξέρουμε όμως καλά, τι είπε ο Γέρος του Μοριά σε συνέχεια του πρώτου λόγου του. Λόγια κολοκοτρωναίικα, κοφτά για την πατρίδα μόνον.

Του λέει ο Θοδωράκης:

«Αν θέλετε, όμως, στρατιώτες να ελευθερώσουμε την πατρίδα μας (την Ελλάδα), σε υπόσχομαι και πέντε και δέκα χιλιάδες στρατιώτες. Μίαν φορά εβαπτιστήκαμε με το λάδι, βαπτιζόμεθα και μίαν με το αίμα και άλλη μίαν δια την ελευθερία της πατρίδος μας».

Έτσι μιλούσε ο Κολοκοτρώνης. Γι' αυτό και ήταν Αρχηγός, για να μην πούμε Βασιλέας, αφού έτσι τον θεωρούσαν οι Έλληνες ιδιαιτέρως κατά τα αργότερα χρόνια, το '21 και πέρα, όπου τότε πια ο Γέρος σήμαινε κάτι το φοβερό, σε σεβασμό για τους Έλληνες και σε τρόμο για τον κάθε αντίπαλο.

Κώστας Παναγόπουλος – Πρακτορείο “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”

[Οι πληροφορίες επί του εν λόγω περιστατικού αλιεύονται από τα Απομνημονεύματα του Κολοκοτρώνη σε καταγραφή του Γεωργίου Τερτσέτη]